

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΣΤΟ 13ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΚΥΠΡΙΑΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀθῆναι 25/05/2013

Τοῦ Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεωργίου

Χαίρομαι ιδιαίτερα, ἀγαπητοὶ Κύπριοι συμπατριῶτες, ποὺ ζεῖτε καὶ δραστηριοποιεῖστε στὴν Ἑλλάδα, γιατί βρίσκομαι σήμε-
ρα μαζί σας γιὰ νὰ προσφωνήσω ἐκ μέρους τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσόστομου τὸ 13ο Συνέδριο τῆς
Ὁμοσπονδίας σας, τῆς Ὁμοσπονδίας Κυπριακῶν Ὁργανώσεων
Ἑλλάδας.

Παρ' ὅλο ποὺ δὲν ζεῖτε σὲ ξένο τόπο, -ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ μητέ-
ρα πατρίδα μας καὶ ὁ χώρος τῶν ὀνείρων μας-, ἐν τούτοις, ὡς
Ἐκκλησία, νιώθουμε ὅτι μᾶς λείπετε. Τὸ ἴδιο φαντάζομαι θὰ νιώ-
θετε κι ἐσεῖς. Μακριὰ ἀπὸ τὰ συμβαίνοντα στὴν Κύπρο καὶ χωρὶς
τὴ δυνατότητα ἄμεσης ἀνάμειξης σ'αὐτά, εἶναι φυσικὸ νὰ νο-
σταλεῖτε τὴν ιδιαίτερη πατρίδα μας. Ἀποτελεῖτε, ὅμως, γιὰ μᾶς,
ὅπως καὶ οἱ ἀπόδημοί μας σὲ ἄλλες ξένες χώρες, ἓνα αὐθεντικό,
ἀλάνθαστο, κριτήριο γιὰ πολλὰ πράγματα ποὺ συμβαίνουν στὸν
τόπο μας.

Γιὰ σᾶς τὸ ρολοὶ τῆς Κύπρου σταμάτησε τὴν ὥρα τῆς ἀποδη-
μίας. Θυμᾶστε τὴν Κύπρο ὅπως τὴν ἀφήσατε. Μὲ τίς ἀρχές καὶ
τίς ἀξίες, τὰ ἰδανικά καὶ τίς ἐπιδιώξεις της, τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμά της
σὲ κείνη τὴ χρονικὴ στιγμή. Ἐδῶ εἶναι ὁ χώρος τῆς δυναμικῆς πα-

ρουσίας σας. Ζείτε και δραστηριοποιείστε, συμμετέχετε στην πρόοδο και στην όποια αλλαγή της κοινωνίας. Εκεί, στην Κύπρο, είναι ο χώρος των όνείρων σας, της στατικής αναπόλησης των βιωμάτων σας.

Εμείς, ζώντας καθημερινά στην Κύπρο δεν αντισταθήκαμε στο συμβιβασμό. Συμβιβαστήκαμε σε πολλά πράγματα ακολουθώντας τον εύκολο δρόμο, χωρίς να συναισθανόμαστε τη σοβαρότητα της μετακίνησής μας από αρχές και ιδανικά και τις επιπτώσεις σ' εμάς και τα παιδιά μας.

Κι είναι εδώ που σ'ας χρειαζόμαστε. Να μ'ας κρούετε τον κώδωνα του κινδύνου και να μ'ας ευαισθητοποιείτε.

Εκπροσωπώντας την Εκκλησία της Κύπρου και τον Μακαριώτατο Προκαθήμενό Της, θεωρώ πως δεν θα πρέπει στα πλαίσια αυτού του χαιρετισμού να περιοριστώ στα τυπικά. Θα ήθελα να θίξω μερικές γνωστές, ίσως, σε όλους καταστάσεις, παρουσιάζοντας τες χωρίς καμιά κομματική, ή πολιτική, χροιά. Μόνο αν συνειδητοποιήσουμε την πραγματικότητα θα δράσουμε σωστά.

α) Η δεινή οικονομική κρίση που περνούμε έχει σοβαρά επάκλουθα και στον αγώνα για την έθνική μας επιβίωση. Δεν παίρνω το νόμο στα χέρια μου, για να κατανείμω ευθύνες, ούτε και οικειοποιούμαι την κρίση του Θεού για να αποδώσω δικαιοσύνη. Υπάρχουν όπωσδήποτε ευθύνες και αίτιοι που πρέπει να ανευρεθούν και να τιμωρηθούν για να αποκατασταθεί και το περί δικαίου αίσθημα του λαού. Παραμένω, όμως, στα άμεσα επακόλουθα της κρίσης:

- i) Στα πλαίσια της οικονομικής κατοχής της πατρίδας μας και του άσφυκτικού ελέγχου της Τρόικας, οι άμυντικές μας δαπάνες περιστέλλονται και οι άμυντικοί σχεδιασμοί μας αναστέλλονται. Αυτό θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στο ήθικo και του λαού και των στρατευμένων παιδιών μας. Εκ των πρα-

γμάτων βέβαια δὲν μπορούσαμε καμιά φορά διὰ τῶν ὄπλων νὰ ἐπιδιώξουμε λύση τοῦ προβλήματός μας. Μία στοιχειώδης ἄμυνα, ὅμως, δροῦσε πάντα ἀποτρεπτικά σὲ μελλοντικά σχέδια τῆς Τουρκίας. Ὅφειλουμε καὶ ὡς Ἐκκλησία καὶ ὡς Ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς νὰ βροῦμε τρόπο ἀντιμετώπισης τῆς κατάστασης στὸ συγκεκριμένο αὐτὸ τομέα, ἀναπλήρωσης ὅσων τὸ κράτος δὲν μπορεῖ, ἢ δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται, νὰ κάμει.

ii) Κάτω ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ πίεση, τὴν ἀπώλεια τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν εἰσοδημάτων τους, κάποιοι πρόσφυγες δελεάζονται ἀπὸ τὶς προσφορὲς τῆς Τουρκίας καὶ ξεπουλοῦν, ἀντὶ πινακίου φακῆς, τὶς περιουσίες τους στὴν Κατοχικὴ Δύναμη. Αὐτὸ σὲ τελικὴ ἀνάλυση συνιστᾷ ἐθνικὴ προδοσία. Ἡ παράνομη κατοχὴ τῶν ἐδαφῶν μας δὲν δίνει κανένα νομικὸ δικαίωμα στὴν Τουρκία. Ἄν ὅμως ἐξασφαλίσαι μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὴν κυριότητα τοῦ ἐδάφους, θὰ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀνακηρύξει κράτος καὶ νὰ ἐπιδιώξει, πιά, τὴν ἀναγνώρισή του. Ὅ,τι δὲν πέτυχε μὲ τὴ βία καὶ τὴν κατοχὴ, δικαιολογοῦμαστε νὰ τὸ ἐκχωρήσουμε ἀντὶ ἐλαχίστων ἀργυρίων; Θὰ πρέπει καὶ ἡ Κυβέρνηση νὰ στηρίζει οἰκονομικά τοὺς πρόσφυγες, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι νὰ καταλάβουν τὴν ἐπικινδυνότητα τοῦ ἐγχειρήματός τους. Οὔτε ἡ οἰκονομικὴ ἄνεση οὔτε καὶ αὐτὴ ἡ φυσικὴ ἐπιβίωση μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ τὴν ἐθνικὴ μας ἐπιβίωση. Ὁ κίνδυνος εἶναι μεγάλος, τὸ χρέος δικό μας, ἀπέναντι καὶ στοὺς προγόνους μας, ποὺ μᾶς ἄφησαν αὐτὴ τὴν περιουσία, ἀπέναντι καὶ στὰ παιδιά μας, ποὺ θὰ πρέπει νὰ τοὺς τὴν κληρονομήσουμε.

iii)

Θὰ πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ γενιὰ μας ἔχει τὸ θλιβερό, ἀλλὰ καὶ τιμητικὸ προνόμιο, νὰ ἀγωνιστεῖ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσαι τὴ συνέχεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν Κύπρο, ὅπως τὴν παρέλαβε διαδοχικὰ ἀπὸ 100 καὶ πλέον γενιὲς Ἑλλήνων προγό-

νων μας. Νωχέλεια, ἡ ἀπροθυμία, στὴν ἐπιτέλεση τοῦ καθήκοντος της, ἡ δελεασμός της ἀπὸ ἀνάξιες λόγου οἰκονομικὲς ὑποσχέσεις, θὰ ὀδηγήσει τελικὰ στὸν ἐκτουρκισμό τῆς Κύπρου καὶ θὰ ἐπιφέρει τὴν ἀρὰ τῆς Ἱστορίας στοὺς ὧμους μας. Ζήσαμε καὶ σὲ πιὸ δύσκολες καταστάσεις καὶ ἐπιβιώσαμε. Θὰ πρέπει νὰ ὑπομείνουμε καρτερικά, ἐργαζόμενοι γιὰ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ δεινὰ καὶ τότε νὰ στραφοῦμε πρὸς μίαν ὀρθὴ καὶ δίκαιη λύση τοῦ προβλήματός μας.

β) Ἀπὸ τὴν ἄλλη, οἱ συνομιλίες γιὰ τὸ Κυπριακό, καὶ κυρίως τῆς τελευταίας πενταετίας, φόρτωσαν μὲ πολλές μονομερεῖς ὑποχωρήσεις τὴν πλευρά μας. Φτάσαμε σιγὰ-σιγὰ στὶς ἀρχικὲς θέσεις τῶν Τούρκων, ἐνῶ ἐκεῖνοι ἀναβαθμίζουν τώρα τὶς ἀπαιτήσεις τους. **Ἐνα ξεκάθαρο πρόβλημα εἰσβολῆς καὶ κατοχῆς καὶ καταπάτησης ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τὸ μετατρέψαμε σταδιακὰ σὲ πρόβλημα διακοινοτικῶν διαφορῶν.**

Ἀπαλλάξαμε τὴν Τουρκία ἀπὸ τὶς εὐθύνες της ἀφήνοντας τὴν στὸ ἀπυρόβλητο καὶ φτάσαμε στὸ σημεῖο, ἐμεῖς νὰ θεωρούμαστε ὡς ἀπρόθυμοι γιὰ λύση. Μίαν μειονότητα τοῦ 18% τὴν ἀναβαθμίσαμε σὲ κοινότητα μὲ πολιτικὴ ἰσότητα, δεχτήκαμε διζωνικὴ, δικοινοτικὴ ὁμοσπονδία, μὲ ὅλα τὰ ἀντιδημοκρατικὰ χαρακτηριστικά της, ἐκ περιτροπῆς προεδρία, σταθμισμένη ψῆφο, παραμονὴ μεγάλου ἀριθμοῦ ἐποίκων, ἀπεμπόληση τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπιστροφῆς μεγάλου ἀριθμοῦ προσφύγων, τὶς τέσσερις βασικὲς ἐλευθερίες γιὰ Τούρκους ὑπηκόους καὶ δὲν πετύχαμε καμιὰ μετακίνηση τῆς ἄλλης πλευρᾶς.

Ὅποτε δεχτοῦμε μίαν ἀξίωση τῆς Τουρκίας, αὐτὴ μετακινεῖται σὲ μίαν ἄλλη μεγαλύτερη. Τώρα ἀφήνει ξεκάθαρα νὰ διαφανεῖ ὁ τελικὸς στόχος της, πὺ εἶναι ἡ κατάληψη καὶ ὁ ἐκτουρκισμὸς ὁλόκληρης τῆς Κύπρου.

Συνομιλοῦμε γιὰ 50 χρόνια μὲ τὴν Τουρκία. Ἄν ὅταν αὐτὴ βρι-

σκοτάν σὲ μειονεκτική θέση, πρὶν τὴν εἰσβολή, κι ὅταν εἶχε οἰκονομικά προβλήματα, δὲν συγκατένευσε σὲ ὑποχωρήσεις ποὺ θὰ ὀδηγοῦσαν σὲ λύση, τώρα ποὺ οἰκονομικά βρίσκεται μεταξύ τῶν 20 ἰσχυρότερων χωρῶν τοῦ κόσμου, ποὺ ἔχει τὸ πλεονέκτημα τῆς κατοχῆς τοῦ 37% τοῦ ἐδάφους τῆς Κύπρου καὶ ποὺ, παρὰ τὴ διεθνή καταδίκη, ἔχει μεταφέρει κατὰ τὴ μαρτυρία τῶν ἴδιων τῶν Τουρκοκυπρίων, ἓνα ἑκατομμύριο ἐποίκους, εἶναι δυνατόν νὰ συγκατανεύσει σὲ λύση πού νὰ στηρίζεται στὸ διεθνὲς δίκαιο;

Ἡ Τουρκία χρησιμοποιεῖ τὶς συνομιλίες πάντα γιὰ προώθηση τῶν πάγιων στόχων της. Στὴ δεκαετία 1964-74 συνομιλοῦσε γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει χρόνο γιὰ τὴν ἐτοιμασία τοῦ ἀποβατικοῦ στόλου της. Μετὰ τὴν εἰσβολή χρησιμοποίησε τὶς συνομιλίες γιὰ νὰ παγιώσει τὰ τετελεσμένα καὶ νὰ ξεγελάσει, ὡς πρὸς τὶς προθέσεις της, τοὺς ξένους. Σήμερα ποὺ οἱ ξένοι, ἄλλοι ἐξαπατήθηκαν καὶ ἄλλοι τὴν ὑποστηρίζουν, παρὰ τὸ δίκαιο, λόγω δικῶν τους συμφερόντων, ἐπιχειρεῖ νὰ μᾶς παγιδεύσει σὲ μία νόθα λύση, τῆς ὁποίας γρήγορα ἢ ἴδια θὰ ἐπιφέρει τὴν κατάρρευση μὲ τὴν μίαν, ἢ τὴν ἄλλη πρόφαση, γιὰ νὰ ἀνοίξει τὸν δρόμο γιὰ τὴν τουρκοποίηση τῆς πατρίδας μας.

Ἄν θέλουμε νὰ ᾄχουμε ἀποτέλεσμα καὶ νὰ ἀποτρέψουμε τὰ καταστροφικὰ σχέδια τῆς Τουρκίας, χρειάζεται μία νέα προσέγγιση ἀπὸ μᾶς. Νὰ ἀναλάβουμε μία διεθνή σταυροφορία ἐνημέρωσης γιὰ τὴν ὑφὴ τοῦ προβλήματός μας. Οἱ ξένοι ξεχνοῦν, δὲν ξέρουν καὶ δὲν θυμοῦνται τὴν εἰσβολή καὶ τὴ συνεχιζόμενη κατοχή τοῦ 37% ἑνὸς ἀνεξάρτητου κράτους. Μπορεῖ νὰ βασιλεύει σήμερα τὸ συμφέρον στὶς διεθνεῖς σχέσεις. Δὲν μπορεῖ ὅμως κανεὶς νὰ ἀρνηθεῖ γιὰ μᾶς τὰ δικαιώματα, ποὺ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀπολαμβάνουν: **Τῆς ἐλεύθερης διακίνησης, τῆς κατοχῆς περιουσίας, τῆς διαμονῆς στὸν τόπο μας, τῆς ἀρχῆς, ἑνὸς ἄνθρωπος μία ψήφος.**

Πρὶν συρθοῦμε σὲ συνομιλίες, κατὰ τὰ κελεύσματα τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ τῶν ἐδῶ ἐγκάθετών τους, θὰ πρέπει νὰ ἀπαι-

τήσουμε τὴν ἰσχὺν κάποιων προϋποθέσεων καὶ νὰ ἀποσύρουμε ὅσα καταστροφικὰ ἢ ἀφέλεια κάποιων πρόσφερε μονομερῶς. Μόνον ἔτσι θὰ ἔχουμε ἐλπίδες ἐπιτυχίας.

Εἶναι διπλὴ ἡ εὐθύνη ὅλων μας: Νὰ ἀντέξουμε στὶς ὅποιες δυσκολίες καὶ νὰ δώσουμε στὴν πλευρά μας τὴ δυνατότητα ὀρθῆς διαχείρισης τοῦ ἐθνικοῦ μας θέματος ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐνημερώσουμε ὅσους ἀγνοοῦν, δικούς μας καὶ ξένους, γιὰ τὶς πραγματικὲς διαστάσεις τοῦ προβλήματός μας. Στὸν τελευταῖο αὐτὸ τομέα μπορεῖτε περισσότερο νὰ ἐνεργοποιηθεῖτε ἐσεῖς στὴν Ἑλλάδα, γιατί πιστεύω ὅτι κι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀγνοεῖ πολλὰ ἀπὸ τὶς παραμέτρους τοῦ θέματός μας.

Λυποῦμαι, ἂν σᾶς στενοχώρησα, μὰ ἔκρινα σωστὸ νὰ ὑπενθυμίσω σ' ὅλους τὶς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας στὸ Ἐθνικὸ μας πρόβλημα, τὸ κύριο πρόβλημα ποὺ ἀντιμετωπίζουμε. Χωρὶς ὀρθὴ λύση ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι μάταια. **Στόχος τῆς Τουρκίας, ἐπαναλαμβάνω, εἶναι ἡ κατάληψη ὁλόκληρης τῆς Κύπρου καὶ ἡ ἐκδίωξη τοῦ λαοῦ μας ἀπὸ τὶς προαιώνιες ἐστίες του.** Ἄς μὴν ὀλιγωρήσουμε. Ἄς ἐργαστοῦμε γιὰ νὰ ἀποτρέψουμε τὰ σχέδιά της καὶ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουμε τὴ φυσικὴ καὶ ἐθνικὴ ἐπιβίωσή μας στὸν τόπο ποὺ μᾶς κληροδότησαν οἱ πατέρες μας.

Ὅλοψύχως εὐχομαι καλὴ ἐπιτυχία στὸ συνέδριό σας.